

HOTĂRÂRE

mun.Chișinău

26 mai 2017

Nr. 178/9

Completul de admisibilitate nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componență:

Președinte - Elena Covalenco
Membrii - Anatolie Galben
Olesea Plotnic

examinând, în ședință închisă, contestația declarată de către cet.Ana Podolean împotriva deciziei Inspecției judiciare din 07 aprilie 2017 în privința judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Aureliu Postică,-

CONSTATĂ :

La 15 martie 2017, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit o sesizare din numele lui Ana Podolean, prin care își exprimă dezacordul cu o încheierea din 20 iulie 2016, emisă de judecătorul Judecătoriei Chișinău, (sediul Râșcani) Aureliu Postică.

La data de 22 martie 2017, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii, readresată de la Secretariatul Parlamentului Republicii Moldova, a parvenit o sesizare analogică din numele lui Podolean Ana, prin care își exprimă dezacordul cu aceeași încheiere din 20 iulie 2016, emisă de judecătorul Judecătoriei Chișinău, (sediul Râșcani), Aureliu Postică.

Prin încheierea Inspecției judiciare din 24 martie 2017, ambele sesizări au fost conexe într-o singură procedură.

Autorul sesizării relatează că judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Aureliu Postică a pronunțat la 20 iulie 2016 o încheiere vădit eronată și contrară legii, prin care a respins plângerea depusă în temeiul art. 313 CPP, împotriva unor persoane din cadrul Primăriei mun.Chișinău, care au acaparat un teren, inclusiv și a autoarei sesizării.

Solicită de a porni un dosar penal și a tragere la răspundere penală și disciplinară judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Aureliu Postică.

Prin decizia Inspecției judiciare din 07 aprilie 2017, a fost respinsă, ca vădit neîntemeiată, sesizarea lui Ana Podolean pe motiv că învinuirile aduse judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Aureliu Postică nu fac parte din lista abaterilor disciplinare, prevăzute de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În urma verificării sesizării, Inspecția judiciară a constatat că, autoarea sesizării nu face referință nici la unul din temeiurile de abateri disciplinare, prevăzute de lege, exprimându-și doar dezacordul cu o încheiere din data de 20 iulie 2016 de respingere a plângerii în temeiul art. 313 CPP.

Astfel, la 21.06.2016, în adresa Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău a parvenit spre examinare plângerea petiționarei Podolean Ana, înaintată în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, cu privire la declararea nulității ordonanței adoptate la 12.04.2016 de procurorul în Procuratura sect. Râșcani, mun. Chișinău, Lucia Andriuță, cu privire la refuzul în pornirea urmăririi penale, pe faptul pretinselor acțiuni ilegale ale vecinilor Babii Victor și Babii Antonina, din lipsa elementelor infracțiunii, precum și cu privire la declararea nulității ordonanței din 08.06.2016, adoptată de procurorul, adjunct al procurorului sect. Râșcani, mun. Chișinău, Mihail Pascal, emisă în ordine de control ierarhic superior, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, plângerea petiționarului asupra ordonanței contestate, adoptate în cadrul procesului penal nr. 20160200642.

Instanța de judecată, prin încheierea din 20 iulie 2016 (nr. dosarului 10-436/2016, nr. el.41-ij-10-8033-23062016), a dispus de a respinge ca neîntemeiată plângerea petiționarei Podolean Ana împotriva ordonanței adoptate la 12.04.2016 de procurorul în Procuratura sect. Râșcani, mun. Chișinău, Lucia Andriuță, cu privire la refuzul în pornirea urmăririi penale, pe faptul pretinselor acțiuni ilegale ale vecinilor Babii Victor și Babii Antonina, precum și cu privire la declararea nulității ordonanței din 08.06.2016.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05.10.2016, s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 20.07.2016 și remise materialele procurorului pentru înlăturarea lacunelor depistate.

Instanța de recurs nu a concluzionat că instanța de fond la judecarea plângerii depuse în ordinea art. 313 CPP, a încălcat normele imperative a legislației sau practica judiciară uniformă.

Împotriva deciziei din 07 aprilie 2017, a declarat contestație petiționara Ana Podolean care, invocând argumentele expuse în sesizare, consideră că Inspecția judiciară neîntemeiat a respins sesizarea depusă la acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Aureliu Postică, solicitând anularea deciziei și tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului vizat pentru încălcarea prevederilor legii.

Întru susținerea solicitării de tragere la răspundere disciplinară a judecătorului, Aureliu Postică, cet.Ana Podolean de fapt, își expune dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 20.07.2016.

Analizând temeiurile invocate în sesizare și contestație, studiind materialele administrate, precum și decizia Inspecției judiciare, Completul de admisibilitate conchide că contestația declarată de către cet.Ana

Podolean urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art.20 alin.(2) din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la raspunderea disciplinară a judecătorilor, se consideră vădit neîntemeiată sesizarea în care sînt invocate fapte care nu fac referință la abaterile prevazute de art.4, căreia i-a expirat termenul de prescripție prevăzut la art.5 sau care este declarată repetat, fără a aduce noi probe.

În conformitate cu prevederile art.22 alin.(2) din Legea sus indicată, în cazul în care din conținutul sesizării se constată circumstanțe prevăzute la art.20 alin.(2), inspectorul-judecător, în termen de 10 zile din data cînd i-a fost repartizată, printr-o decizie motivată, respinge sesizarea ca fiind vădit neîntemeiată.

Completul de admisibilitate a constatat că, petiționara Ana Podolean de fapt nu este de acord cu modalitatea de examinarea a plîngerii depuse în temeiul art. 313 CPP, și anume cu încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 20.07.2016.

La acest capitol Completul de admisibilitate notează că, potrivit art.1 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Conform art.15 alin.(1) din Legea nr.514 din 06 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, justiția se înfăptuiește prin intermediul instanțelor judecătorești: Curtea Supremă de Justiție, Curțile de Apel și judecătorii.

Potrivit art.114 din Constituția Republicii Moldova, justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești, iar Consiliul Superior al Magistraturii, conform art.4 din Legea cu privire la Consiliului Superior al Magistraturii, nu este instanță de judecată și verificarea legalității hotărârilor judecătorești aflate în curs de examinare nu ține de competența acestuia.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.28 din 14 decembrie 2010 pentru controlul constituționalității prevederilor art.22 alin.(1) lit.b) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 „Cu privire la statutul judecătorului” în redacția Legii nr.247 din 21 iulie 2006 „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative”, controlul legalității și temeiniciei actului judecătorec poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale. Nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

La acest capitol se reține și pct.31 din Hotărârea Curții Constituționale nr.9 din 28 iunie 2012, unde Curtea a notat, făcând referire și la alte hotărâri ale sale anterioare, că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte. Independența autorității judecătorești, presupune interdicția imixtiunii în înfăptuirea justiției, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire al unui judecător decât prin procedurile judiciare stabilite.

În același context, în temeiul Avizului nr.3 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) și altor acte normative, Curtea a menționat că doar instanța de judecată poate aprecia dacă judecătorul a aplicat neuniform legislația în mod intenționat sau din neglijență gravă și că pentru a aprecia acțiunile judecătorului privind interpretarea sau aplicarea neuniformă a legislației, trebuie să se țină cont și de raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit și că doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei judecătorul, intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legislația, sancțiunea disciplinară va fi aplicată judecătorului.

O garanție suplimentară în acest context se conține în art.19 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, potrivit căruia „Judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal”.

Cele menționate se regăsesc și în Recomandarea CM/Rec (2010)12 a Comitetului Miniștrilor către statele membre cu privire la judecătorii: independența, eficiența și responsabilități.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, legalitatea actelor judecătorești poate fi verificată numai de către instanța ierarhic superioară.

Prin urmare, argumentele invocate în sesizare de către petiționară referitor la ilegalitatea hotărârii judecătorești pronunțate de către judecătorul vizat, nu sînt bazate pe o hotărâre definitivă a instanței de judecată ierarhic superioară, prin care ar fi fost constatat faptul că judecătorul la emiterea hotărârii date a aplicat intenționat sau din neglijență gravă legislația procesual penală și că hotărârea pronunțată în cauză este vădit ilegală, după cum susține autorul sesizării.

Potrivit art.1 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Legiuitorul, în art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, enumeră în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare, pentru angajarea răspunderii disciplinare a judecătorului.

Reieșind din conținutul sesizării și contestației, petiționara nu face referință la careva abatere disciplinară, prevăzută de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Astfel, simplul fapt că instanța ierarhic superioară a casat încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 20.07.2016 și a fost emisă o nouă hotărâre, nu face sub nici o formă dovada incompetenței profesionale grave și evidente a judecătorului și nu poate constitui prin sine însuși un temei de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului vizat

Prin urmare, argumentele invocate în sesizare și contestație de către cet. Ana Podolean, nu pot fi reținute și nu țin de competența Consiliului Superior al Magistraturii.

Completul de admisibilitate atestă că, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar în cazul în care, în urma verificării argumentelor sesizării, Inspekția judiciară a constatat existența unor temeuri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către judecător.

În speță, Completul de admisibilitate constată că, în acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Aureliu Postică nu au fost stabilite careva temeuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către acesta a unor abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, potrivit legii, judecătorul poate fi tras la răspundere doar în cazurile stabilite exhaustiv în art.4 din Legea menționată, fără a fi admisă o interpretare generală a temeiurilor de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului.

În acest context, Completul de admisibilitate remarcă că, pentru a reține în sarcina judecătorului săvîrsirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sînt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite, Completul de admisibilitate nu constată careva temeuri de a considera admisibilă contestația declarată de către cet. Ana Podolean împotriva deciziei Inspekției judiciare din 07 aprilie 2017.

Prin urmare, reținînd cele menționate și avînd în vedere faptul că, la examinarea sesizării petiționarul, Inspekția judiciară a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, iar faptele invocate nu pot constitui temei pentru răspunderea disciplinară a judecătorului, Completul de admisibilitate conchide de a respinge contestația depusă de către cet. Ana Podolean împotriva deciziei Inspekției judiciare din 07 aprilie 2017 referitor la acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Aureliu Postică.

Reieșind din cele expuse și conform art.18, 27-28 din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Completul de admisibilitate

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge contestația depusă de către cet. Ana Podolean împotriva deciziei Inspekției judiciare din 07 aprilie 2017 de respingere a sesizării privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Aureliu Postică.

Hotărârea nu se supune nici unei căi de atac.

Hotărârea se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii.

Președinte

Elena Covalenco

Membrii

Anatolie Galben

Olesea Plotnic